



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **E.**, spol. s r.o., **N.X.**, **N.**, IČO: **X.**, proti žalovanému: **M.**, s.r.o., **X.**, B.B., IČO: **X.**, **o zaplatenie 36.400,- Sk s prísl.**, o mimoriadnom dovolaní Generálneho prokurátora SR, proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. mája 2006 č.k. 64 Cb 74/2006-50 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. septembra 2006 č.k. 41 Cbi 157/2006-68, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. septembra 2006 č.k. 41 Cob 157/2006-68 a uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici v časti náhrady trov konania zo dňa 22. mája 2006 č.k. 64 Cb 74/2006-50 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 22. mája 2006 (na l.č. 50) konanie zastavil a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1.820,- Sk.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa domáhal žalobou podanou na pošte dňa 22. novembra 2005 zaplattenia sumy 36.400,- Sk s úrokom z omeškania. Žalovaný dlžnú sumu zaplatil dňa 21. novembra 2005, bez úroku z omeškania.

Súd prvého stupňa vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal námietky, v ktorých uviedol, že dlžnú istinu zaplatil dňa 21. novembra 2005. Žalobca podaním zo dňa 18. mája 2005 vzal žalobu späť, preto súd konanie zastavil s poukazom na ust. § 96 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Žalovaný podal proti uzneseniu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania odvolanie podaním zo dňa 12. júna 2006.

V odôvodnení odvolania uviedol, že súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania 1.820,- Sk, pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku za podaný odpor. Ďalšie trovy žalovanému súd nepriznal s odkazom na ust. § 151 ods. 1 veta druhá O.s.p. Žalovaný s nepriznaním trov právneho zastúpenia nesúhlasil a poukázal na to, že ust. § 151 O.s.p., je zamerané na tie prípady, kedy došlo za prítomnosti právneho zástupcu k vyhláseniu rozhodnutia na súde a právny zástupca v stanovenej lehote nevyčíslil trovy konania. Žalobca vzal svoju žalobu späť, o čom nebol zástupca žalovaného informovaný, pokiaľ by o tomto úkone vedel, bol by trovy vyčíslil. Navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať trovy konania podľa priloženého vyčíslenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o odvolaní uznesením zo dňa 5. septembra 2006 (na l.č. 68) tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania potvrdil a žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalovaný nezaplatil žalobcovi v lehote splatnosti faktúru č. 25004588 na sumu 36.400,- Sk so splatnosťou 14. septembra 2005, preto si žalobca žalobou nárok spolu s príslušenstvom uplatnil na súde. Žalovaný sumu 36.400,- Sk zaplatil dňa 21. novembra 2005 (bez zaplattenia úroku z omeškania) t.j. pred podaním žaloby. Po vydaní

platobného rozkazu podal žalovaný proti nemu odpor a následne došlo k späťvzatiu žaloby.

Súd pri posudzovaní odvolania vychádzal z ust. § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že tvrdenie žalovaného, že mu bolo upreté právo uplatniť a vyčísliť si trovy právneho zastúpenia, právne neobstojí, nakoľko žalovaný si mohol trovy, ktoré mu vznikli uplatniť a vyčísliť už pri jeho prvom úkone – podanom odpore.

Ust. § 151 O.s.p. predpokladá, že právni zástupcovia si budú svoje náklady uplatňovať a presne vyčísľovať bez výzvy súdu tak, aby mohol súd bez prieskumu o ich základe a výške rozhodnúť. V čase podania odporu žalovaným, mohol žalovaný predpokladať výsledok konania s prihliadnutím na ust. § 154 ods. 1 O.s.p. Aby totiž žalobca nebol vzal návrh späť, bol by musel súd jeho žalobu pre neexistenciu pohľadávky zamietnuť a žalovaný by bol v celom rozsahu úspešný.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že inak úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne odvolacie trovy neuplatnil.

Generálny prokurátor SR podal proti uzneseniam na základe podnetu (zo dňa 11. októbra 2006) žalovaného mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 a § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p. a navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho i prvostupňového súdu v časti výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie Okresného súdu v Banskej Bystrici.

Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že žalovaný podal podnet GP SR na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ako i odvolacieho súdu a podanie mimoriadneho dovolania.

Uvedeným uznesením bol podľa dovolateľa porušený zákon. Poukázal na to, že súdy sa neriadili ustanoveniami § 1, § 2, § 3, § 6 § 137, § 146 ods. 2, § 151 ods. 1, § 155 ods. 1 O.s.p.

Okresný súd v Banskej Bystrici konanie podľa § 96 O.s.p. vo veci samej zastavil, nakoľko došlo k späťvzatiu návrhu pred začatím pojednávania, pričom rozhodol i o trovách konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že trovy uložil znášať tomu účastníkovi, ktorý zaviniel zastavenie konania. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa trovy žalovaného predstavovali sumu 1820,- Sk zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor, ako aj trovy právneho zastúpenia, spočívajúce v úkonoch právnej pomoci – prevzatie, príprava, podanie odporu a paušál. Žalovaný v čase realizácie úkonov právnej pomoci, nemal dôvod vyčísl'ovať trovy právneho zastúpenia, pretože ich výška v čase podania odporu proti platobnému rozkazu, nebola ešte známa.

Súd prvého stupňa žalovanému nárok na náhradu trov konania priznal, ale len do výšky súdneho poplatku a pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, tieto priznané neboli s poukazom na ust. § 151 ods. 1 veta druhá O.s.p. Ak teda súd pri rozhodovaní o trovách konania priznal trovy v časti súdneho poplatku, bol povinný priznať celé trovy, teda aj trovy právneho zastúpenia. Poukázal na to, že pri dôslednom výklade ust. § 151 ods. 1 veta druhá O.s.p., sa sankcia nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia, použije len v súvislosti s rozhodnutím súdu, ak sa vyhlasuje. Z uvedených dôvodov je i odvolacie uznesenie v rozpore so zákonom, keď ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu ako i uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1) prejednal mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora SR podané v súlade s ust. § 243e v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 243 ods. 1) a zistil, že dovolanie podané v zákonnej lehote (§ 243g) je dôvodné.

Z obsahu mimoriadneho dovolania podaného Generálnym prokurátorom SR vyplýva, že bolo podané podľa § 243e ods. 1 a § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Predmetom dovolacieho konania je posúdenie, či nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia bolo v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania, rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak ide o prisúdenie trov konania podľa § 149 ods. 1, advokát je povinný trovy právneho zastúpenia vyčísliť, najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Ak advokát v tejto lehote trovy právneho zastúpenia nevyčísli, súd mu náhradu trov právneho zastúpenia neprizná.

V predmetnej veci išlo o rozhodnutie, ktoré nebolo vyhlásené, preto bol súd povinný náhradu trov priznať, vrátane trov právneho zastúpenia. Súd priznal len nárok na náhradu zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia v prípade ich nevyčíslenia, sankcionuje iba v rozhodnutí, ktoré sa vyhlasuje. Uvedené však predpokladá, že síce bol podaný návrh na priznanie trov, ale neboli v lehote po vyhlásení rozhodnutia vyčíslené.

V preskúmvanej veci súd rozhodnutie nevyhlasoval, teda neplatí znenie druhej a tretej vety citovaného ust. § 151 ods. 1 O.s.p. Nie je však sporné, že povinnosťou advokáta ako zástupcu účastníka je náhradu trov si uplatniť a vyčísliť.

V tomto prípade súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom okrem vznesených námietok proti platobnému rozkazu navrhol jeho zrušenie a nariadenia pojednávania, teda predpokladal, že súd bude vo veci ďalej konať. Žalovaný totiž zaplatil pred podaním žaloby len istinu, avšak bez úroku z omeškania, ktorý bol taktiež predmetom konania. Žalobca však vzal žalobu späť a súd vo veci rozhodol bez priznania trov právneho zastúpenia. V tejto veci žalovaný vo svojom podaní (odpor) nepodal návrh na rozhodnutie o trovách konania (najmä právneho zastúpenia), pričom sa dá predpokladať, že očakával pokračovanie v konaní (nakolko predmetom konania ešte zostal úrok z omeškania) a v konečnom dôsledku ustanovenie § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. v zásade neukladá, kedy má účastník resp. jeho právny zástupca takýto návrh podať. Ustanovenie len upravuje, že súd

spravidla o návrhu na náhradu trov konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa na ňom konanie končí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností podľa § 243b ods. 1,2 uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako i uznesenie Okresného súdu v Banskej Bystrici v časti výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne i o trovách konania (§ 243d ods.1).

**P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.**

**V Bratislave dňa 15. apríla 2008**

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: